Dosarul nr. 2-568/2025 2-25130384-38-2-11092025

H O T ĂR Â R E
în numele Legii

19 iunie 2026 or. Teleneşti
Judecătoria Orhei sediul Teleneşti
în componenţa:
Preşedintele şedinţei, Judecător Gheorghe Popa
Grefier Ghenadie
Poperecinîi

Cu participarea reclamantului Ion Rotari
Reprezentantul reclamantului, avocatul Nicolae Malanciuc
Având procedura legală executată,

examinând în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată a lui Rotari Ion împotriva lui Negruță Alexandra, privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată.

A CONSTATAT:

Situația de fapt

1. La 10 septembrie 2025, reclamatul Ion Rotari, fiind reprezentant de avocatul Nicolae Malanciuc s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Alexandrei Negruță cu privire la încasarea datoriei.
2. În motivarea acțiunii civile înaintate reclamantul susține că, în luna iulie 2024, pârâta Negruță Alexandra, având nevoie de bani pentru achitarea lucrărilor efectuate la casa sa din satul Inești, raionul Telenești, i-a solicitat lui Rotari Ion un împrumut în sumă de 20.000 lei, pe un termen de 30 de zile. Părțile ar fi convenit ca suma să fie restituită la data de 13 august 2024, după plecarea pârâtei la muncă în Italia. Deși pârâta și-a asumat obligația de a restitui suma împrumutată, aceasta nu și-a executat obligația. Potrivit reclamantului, în perioada aflării în Italia, pârâta i-a solicitat copia actului de identitate, invocând că urma să-i transfere banii, însă transferul nu a fost efectuat. După revenirea pârâtei din Italia, reclamantul i-ar fi solicitat în repetate rânduri restituirea împrumutului, inclusiv prin intermediul aplicației „Viber” și prin apeluri telefonice. Pârâta, potrivit susținerilor reclamantului, recunoștea existența datoriei și promitea restituirea banilor, însă amâna executarea obligației, iar ulterior a întrerupt comunicarea cu reclamantul și i-a blocat numărul de telefon.

1. La 3 ianuarie 2025, reclamantul s-a adresat organului de poliție, solicitând verificarea acțiunilor pârâtei sub aspectul unei eventuale înșelăciuni. Din explicațiile date de ambele părți la 6 ianuarie 2025, reclamantul susține că rezultă existența înțelegerii dintre aceștea cu privire la acordarea împrumutului în sumă de 20.000 lei pentru termen de 30 de zile. Totodată, în materialele cauzei s-ar regăsi mesajele în urma discuțiilor prin aplicația mobilă „Viber”, din care, în opinia reclamantului, rezultă că pârâta recunoștea obligația de restituire a sumei datorate.

2. Reclamantul a mai indicat că, în urma examinării plângerii, organele de poliție au constatat lipsa elementelor unei infracțiuni și au apreciat că raporturile dintre părți au caracter civil, recomandând soluționarea litigiului pe cale judecătorească.
3. Reclamantul a susținut că a întreprins și măsuri pentru soluționarea prealabilă a litigiului. Astfel, la 25 august 2025, i-a expediat pârâtei o notificare prin care i-a solicitat restituirea sumei de 20.000 lei în termen de 7 zile. Potrivit avizului de recepționare, notificarea a fost primită la 1 septembrie 2025, însă, până la expirarea termenului acordat, pârâta nu și-ar fi executat obligația.
4. În vederea garantării eventualei executări a hotărârii judecătorești, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra automobilului „Șkoda Fabia", cu numărul de înmatriculare PWF085, anul fabricării 2015, despre care susține că aparține cu drept de proprietate pârâtei Negruță Alexandra. Necesitatea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii este argumentată prin faptul că pârâta s-ar eschiva de la executarea obligației, iar neaplicarea sechestrului ar putea face dificilă sau imposibilă executarea unei eventuale hotărâri favorabile reclamantului.
5. În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile, în baza dispozițiilor Codului civil (art. 195, 199, 602) și prevederile Codului de procedură civilă referitoare la înaintarea acțiunii, administrarea probelor, cheltuielile de judecată și asigurarea acțiunii.
6. Prin urmare, reclamantul solicită încasarea de la Negruță Alexandra în beneficiul său a sumei de 20.000 lei cu titlu de împrumut nerestituit, a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat, cheltuielile de transport și poștale, costul adeverinței privind înmatricularea mijlocului de transport, precum și aplicarea sechestrului asupra automobilului pârâtei și interpelarea materialelor originale din arhiva IP Telenești.
7. La 14 octombrie 2025, de către instanță a fost recepționată referința pârâtei Alexandra Negruța potrivit căreia a respins pretențiile reclamantului indicate în acțiunea civilă și a indicat că suma de 20 000 lei i-a fost transmisă cu titlu de împrumut, însă ulterior reclamantul a efectuat lucrări necalitative de instalare a sistemului de încălzire și a pardoselii calde, cauzând deteriorarea materialelor procurate de pârâtă, precum și alte prejudicii materiale. Pârâta a menționat că, în urma lucrărilor efectuate necorespunzător, au apărut scurgeri de apă, au fost deteriorate țevile sistemului de încălzire, iar pardoseala și laminatul au necesitat demontare și înlocuire. Întrucât reclamantul nu ar fi remediat deficiențele, lucrările au fost refăcute de un alt meșter, suportându-se cheltuieli suplimentare. În acest sens, pârâta a invocat înregistrări video și bonuri fiscale anexate la referință. Totodată, pârâta a susținut că, după apariția prejudiciului, părțile ar fi convenit ca suma de 20 000 lei transmisă anterior cu titlu de împrumut să fie considerată drept compensație pentru prejudiciul cauzat prin lucrările necalitative. În opinia sa, această înțelegere rezultă și din conversațiile purtate între părți, inclusiv din mesajele anexate de reclamant la cererea de chemare în judecată. Pârâta și-a întemeiat referința în baza art. 774, 775, 779, 1352, 1354, 1366 și 1368 din Codul civil, susținând că între părți a existat un raport de antrepriză, iar reclamantul, în calitate de antreprenor, era obligat să execute lucrările fără vicii și să suporte cheltuielile necesare remedierii acestora. A apreciat că prejudiciul cauzat depășește suma de 20 000 lei și că, în aceste circumstanțe, reclamantul nu mai este îndreptățit să pretindă restituirea acestei sume. În consecință, pârâta a solicitat respingerea integrală a acțiunii formulate de Rotari Ion și încasarea de la acesta, în beneficiul său, a sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

8. La rândul său reprezentantul reclamantul Nicolae Malanciuc a depus obiecții la referința depusă de pârâta Alexandra Negruță în care a motivat că acțiunea civilă intentată de reclamant are ca obiect încasarea datoriei, dar nu lucrările de instalare a sistemului de încălzire în casa de locuit a pârâtei. Astfel, bonurile de plată anexate de pârâtă nu au relevanță pentru acțiunea civilă înaintată. Prin urmare, solicitarea pârâtei cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 5000 lei o consideră neîntemeiată.

Aspecte de procedură

9. La 10 septembrie 2025, potrivit competenței, cererea de chemare în judecată înaintată de Rotari Ion împotriva lui Negruță Alexandra, privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată a fost recepționată la Secția de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești.
10. Corespunzător, potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 11 septembrie 2025, cererea a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului Gheorghe Ciobanu.
11. La 12 septembrie 2025, judecătorul Gheorghe Ciobanu a emis încheierea prin care a primit spre examinare acțiunea civilă conform procedurii de examinare a cererilor cu valoare redusă, cu înștiințarea participanților la proces despre modalitatea de examinare și dreptul de a depune referințe și obiecții.
12. Prin încheierea judecătorului Gheorghe Ciobanu din 21 octombrie 2025, s-a dispus examinarea acțiunii civile înaintate de Ion Rotari în ordine generală cu numirea ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare și citarea participanților la proces.
13. Prin încheierea președintelui interimar al Judecătoriei Orhei, Veronica Cupcea din 18 noiembrie 2025, a fost dispusă redistribuirea aleatorie a acțiunii civile din motivul imposibilității judecătorului Gheorghe Ciobanu de a examina cauza în legătura cu transferul acestuia la judecătoria Chișinău.
14. Corespunzător, potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la 18 noiembrie 2025, contestația a fost distribuită automat judecătorului Gheorghe Popa.
15. Prin încheierea din 12 septembrie 2025, a judecătorului Gheorghe Ciobanu, cererea reclamantului privind asigurarea acțiunii a fost respinsă. În urma contestării acesteia cu recurs de către reclamant, prin decizia Curții de Apel Nord din 24 noiembrie 2025, încheierea instanței de fond a fost menținută.
16. Corespunzător, urmare a cererii suplimentare privind asigurarea acțiunii, depusă de reclamant la 4 decembrie 2025, în condițiile în care cauza civilă se afla în gestiunea judecătorului Gheorghe Popa, prin încheierea din 5 decembrie 2025, a fost dispusă repetat respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

    Poziția participanților expusă în cadrul ședinței de judecată.
17. În cadrul ședinței de judecată, ***reprezentantul reclamantului Rotari Ion*** a susținut că obiectul litigiului îl constituie încasarea împrumutului în sumă de 20 000 lei și a cheltuielilor de judecată, iar nu raporturile dintre părți privind executarea lucrărilor de instalare a sistemului de încălzire. Acesta a arătat că pârâta a împrumutat suma menționată pentru un termen de 30 de zile, obligându-se să o restituie, însă, după expirarea termenului, nu și-a executat obligația, în pofida solicitărilor reclamantului.
18. În susținerea pretențiilor, reprezentantul reclamantului a invocat declarațiile părților date organului de poliție, mesajele purtate între acestea și notificarea prealabilă transmisă

pârâtei, menționând că plângerea depusă de reclamant a fost soluționată prin constatarea caracterului civil al litigiului. Totodată, a susținut că pârâta nu a restituit suma împrumutată în termenul acordat.

19. Suplimentar, reprezentantul reclamantului a menționat că pârâta nu a prezentat un acord adițional sau un alt înscris din care să rezulte existența unei înțelegeri privind compensarea sumei de 20 000 lei cu prejudiciul pretins a fi cauzat prin lucrările efectuate de reclamant. În ceea ce privește proba video prezentată de pârâtă, acesta a susținut că nu rezultă că lucrările surprinse în înregistrare au fost efectuate de reclamant, întrucât numele acestuia nu este menționat, iar înregistrarea este prezentată de mama pârâtei. De asemenea, a invocat faptul că nu poate fi stabilit cu certitudine dacă lucrările surprinse în înregistrare au fost efectuate în imobilul pârâtei. Prin urmare, a apreciat că această probă nu este relevantă pentru soluționarea pretenției privind încasarea datoriei.
20. Reprezentantul reclamantului a apreciat că dispozițiile Codului civil referitoare la antrepriză și compensare, invocate de pârâtă, nu sunt aplicabile obiectului prezentei cauze și că bonurile fiscale prezentate de aceasta nu înlătură obligația de restituire a împrumutului. În consecință, a solicitat admiterea integrală a acțiunii, încasarea de la Negruță Alexandra a sumei de 20 000 lei cu titlu de împrumut, precum și a cheltuielilor de judecată în cuantum de 5 200 lei, a taxei de stat în sumă de 1 050 lei, a cheltuielilor poștale în sumă de 27 lei și a sumei de 130 lei pentru eliberarea adeverinței privind înmatricularea mijlocului de transport.
21. ***Reclamantul Rotari Ion*** a susținut cele invocate de reprezentantul său și a solicitat admiterea integrală a acțiunii.
22. În cadrul ședinței de judecată, ***reprezentantul pârâtei, avocatul Adrian Bulachii*** a susținut că, astfel cum rezultă și din actele întocmite de organele de poliție, reclamantul s-a angajat să efectueze lucrări de reparație și instalare a sistemului de încălzire în imobilul pârâtei. Potrivit acestuia, în urma lucrărilor efectuate au fost constatate mai multe deficiențe, inclusiv scurgeri de apă, fapt ce a determinat pârâta să angajeze un alt meșter pentru remedierea lucrărilor necorespunzătoare.
    1. Reprezentantul pârâtei a declarat că, urmare a deficiențelor constatate, părțile au convenit ca suma cheltuielilor suportate pentru remedierea lucrărilor să fie dedusă din suma de 20 000 lei împrumutată de pârâtă de la reclamant. A susținut că această înțelegere rezultă și din conversațiile dintre părți, anexate de reclamant la cererea de chemare în judecată, și că reclamantul și-a exprimat acordul cu privire la compensarea prejudiciului din suma împrumutată.
    2. Totodată, reprezentantul pârâtei a menționat că prejudiciul și cheltuielile suportate pentru remedierea lucrărilor au constituit aproximativ 22 000 lei, însă pârâta nu a păstrat toate bonurile și documentele justificative, întrucât, având în vedere înțelegerea cu reclamantul, nu a anticipat necesitatea unui litigiu în instanță. În opinia sa, existența unor obligații reciproce între părți a determinat stingerea acestora prin compensare, modalitate de stingere a obligațiilor prevăzută de art. 974 din Codul civil.

23. Reprezentantul pârâtei a mai susținut că raporturile dintre părți nu pot fi analizate exclusiv ca un împrumut clasic, întrucât reclamantul avea, la rândul său, obligații față de pârâtă ca urmare a lucrărilor executate necorespunzător. A invocat, în acest sens, conversația prezentată de reclamant, în care acesta face referire la situația în care suma de 20 000 lei nu ar fi suficientă, apreciind că aceasta confirmă existența unei înțelegeri privind compensarea.
24. În susținerea poziției pârâtei, reprezentantul acesteia a solicitat vizualizarea înregistrării video prezentate ca probă, despre care a susținut că demonstrează existența prejudiciului cauzat prin executarea necorespunzătoare a lucrărilor. În consecință, a solicitat respingerea integrală a acțiunii reclamantului și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 5 000 lei.

    Prin proba video prezentată de partea pârâtă se observă imagini în care o persoană de gen feminin indică mai multe presupuse nereguli la sistemul de încălzire din interiorul unei locuințe. În anumite secvențe sunt indicate locuri în care se observă scurgeri de apă, fiind amplasate recipiente pentru colectarea acesteia, precum și unele neconformități de ordin tehnic privind instalația și construcția sistemului de încălzire.

    Aprecierea instanței de judecată

28. Instanța de judecată, analizând materialele cauzei, declarațiile părților și probele administrate, urmează a stabili, potrivit art. 118 din Codul de procedură civilă, dacă fiecare dintre părți şi-a dovedit circumstanțele invocate drept temei al pretențiilor, respectiv al obiecțiilor sale.
29. Corespunzător, art. 118 din Codul de procedură civilă, învederează că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă ca temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Prin urmare instanța doar determină care sunt circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și cărei părți îi revine obligația de a le dovedi. În acesta ordine de idei, sarcina probei cu privire la existența raportului de împrumut și la neexecutarea obligației de restituire revine reclamantului, în timp ce sarcina probei cu privire la modul de stingere a acestei obligații revine pârâtei, care a invocat acest fapt drept excepție de fond.
30. Instanța precizează, totodată, că se va raporta la temeiurile de drept aplicabile raportului juridic dedus judecății potrivit modificărilor operate la Codul civil la 1 martie 2029, indiferent de eventualele trimiteri la articolele menționate de partea reclamantă, instanța nefiind ținută de calificarea juridică dată de părți, ci fiind obligată să aplice legea (*iura novit curia*).
31. Sub aspectul calificării juridice a raportului dintre părți, instanța reține că însăși pârâta a recunoscut, atât în referință, cât și prin intermediul reprezentantului său în ședința de judecată, faptul transmiterii sumei de 20 000 lei de către reclamant cu titlu de împrumut. Această recunoaștere, coroborată cu explicațiile date de ambele părți organului de poliție la 6 ianuarie 2025 și cu mesajele purtate prin aplicația „Viber", confirmă existența unui contract de împrumut între părți.
32. În sensul art. 1242 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani

sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă la expirarea termenului pentru care i-au fost dați.

33. Potrivit art. 1242 alin. (2) din Codul civil, contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel, iar în speță nu s-a invocat și nici nu rezultă din probe stipularea vreunei dobânzi, astfel încât raportul obligațional se circumscrie unui împrumut cu titlu gratuit.
34. Instanța reține că suma împrumutată, de 20 000 lei, depășește pragul valoric de 1000 lei prevăzut de art. 321 alin. (1) din Codul civil, care impune forma scrisă pentru actele juridice încheiate între persoane fizice a căror valoare depășește acest cuantum.
35. Din materialele cauzei nu rezultă că împrumutul a fost consemnat într-un înscris unic, semnat de ambele părți. Cu toate acestea, potrivit art. 322 din Codul civil, nerespectarea formei scrise a actului juridic nu atrage nulitatea acestuia decât atunci când acest efect este expres prevăzut de lege sau prin acordul părților , ceea ce nu este cazul contractului de împrumut, însă are drept unic efect decăderea părților din dreptul de a folosi proba cu martori pentru dovedirea actului.
36. În speță, existența împrumutului nu a fost dovedită prin declarații de martori, ci prin recunoașterea pârâtei, prin explicațiile date organelor de poliție și prin corespondența electronică purtată între părți. Sub acest aspect, instanța reține că mesajele electronice schimbate între părți constituie formă textuală a informației, transmisă printr-un suport durabil în sensul art. 320 din Codul civil, care enumeră expres mesajele de poștă electronică și, prin extensie, mijloacele analoge de comunicare electronică drept exemple de suport durabil, iar potrivit art. 319 alin. (1) și (3) din Codul civil, existența consimțământului transmis prin mijloace electronice, fără semnătură electronică, poate fi dovedită prin orice mijloc de probă, cu excepția probei testimoniale.
37. Analizat distinct, ca mijloc de probă, schimbul de mesaje purtat între părți prin aplicația „Viber” , anexat de reclamant însuși cererii de chemare în judecată, se bucură de un grad ridicat de certitudine sub aspectul autenticității, întrucât nicio parte nu a contestat, pe parcursul judecății, faptul purtării acestei conversații. Din conținutul ei, instanța reține că reclamantul a solicitat expres restituirea banilor, iar pârâta nu a contestat existența datoriei ca atare, răspunzând în sensul că, la acel moment, nu dispune de sumă, urmând ca „la urmă să facă calcule și să vadă ce rămâne”, exprimare care implică, în mod necesar, recunoașterea premisei potrivit căreia pârâta datora o sumă de bani reclamantului, din care ar fi urmat a fi dedus, eventual, un alt cuantum. Această recunoaștere se coroborează cu poziția procesuală a pârâtei, care nu a negat niciun moment primirea sumei de 20 000 lei cu titlu de împrumut, confirmând astfel, prin coroborare cu celelalte probe administrate, existența raportului juridic de împrumut potrivit art. 1242 din Codul civil.
38. Cu privire la neexecutarea obligației de restituire, instanța reține că reclamantul a făcut dovada acesteia prin ansamblul probelor administrate: materialele de sesizare a organului de poliție, notificarea prealabilă expediată la 25 august 2025 și confirmată de recepție la 1 septembrie 2025, precum și prin necontestarea de către pârâtă a faptului că suma nu a fost restituită până la data pronunțării. Potrivit art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract, iar potrivit art. 1248 alin. (1) din Codul civil, nerestituirea în termen a împrumutului atrage aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 942 privind efectele neexecutării obligațiilor pecuniare, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

39. Aceste probe, apreciate potrivit art. 130 din Codul de procedură civilă, care învederează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, sau dovedit a fi suficiente, pertinente și concludente pentru a proba temeinicia pretenției principale.
40. În ceea ce privește apărarea de fond invocată de pârâtă, și anume stingerea obligației de restituire prin compensare cu prejudiciul pretins a fi cauzat prin lucrările necalitative de instalare a sistemului de încălzire, instanța reține că, potrivit art. 974 din Codul civil, compensarea operează atunci când există obligații reciproce, certe, lichide și exigibile între aceleași părți, stingerea obligațiilor prin acest mod presupunând fie întrunirea cumulativă a acestor condiții, fie exprimarea neîndoielnică a acordului părților în acest sens. Caracterul ***cert*** al unei creanțe presupune ca însăși existența ei să nu fie pusă la îndoială, iar caracterul ***lichid*** presupune cuantumul acesteia să fie determinată sau ușor determinabilă; absența oricăreia dintre aceste două condiții este suficientă pentru a înlătura posibilitatea compensării.
41. Analizând, sub acest aspect, conținutul aceleiași conversații purtate prin aplicația „Viber” invocată de pârâtă drept dovadă a înțelegerii de compensare, instanța constată că aceasta demonstrează, dimpotrivă, absența caracterului cert și lichid al pretinsei creanțe a pârâtei. Astfel, la întrebarea directă a reclamantului privind ce se întâmplă dacă suma de 20 000 lei „nu ajunge”, pârâta răspunde evaziv, în sensul că „va pune ea”, fără a indica vreo sumă, vreun cuantum al prejudiciului sau vreo metodologie de calcul. În continuare, la observația reclamantului că pârâta ar urma să facă unilateral calculul folosind chiar banii lui, aceasta răspunde, la fel de evaziv, „stai liniștit", fără a preciza vreo cifră; iar la sugestia reclamantului de a soluționa disputa pe cale judiciară, pârâta răspunde „nu ți-am furat banii", afirmație care sugerează respingerea oricărei culpe, iar nu confirmarea unei sume certe datorate cu titlu de despăgubire.
42. Din întreaga conversație nu rezultă, în niciun moment, o sumă exactă, un cuantum determinat sau determinabil al pretinsului prejudiciu, o metodologie de calcul agreată de ambele părți sau o exprimare neechivocă a acordului reclamantului cu privire la stingerea datoriei prin compensare, ci dimpotrivă, reclamantul contestă expres dreptul pârâtei de a stabili unilateral acest cuantum, insistând ca evaluarea să fie făcută de un terț.
43. Instanța conchide, prin urmare, că însăși proba convorbirea din aplicația „Viber” pe care pârâta o susține și o invocă drept temei al compensării denotă lipsa caracterului cert și lichid al pretinsei creanțe, nefiind aptă să susțină teza stingerii obligației de restituire a împrumutului prin compensare, în sensul art. 974 din Codul civil.
44. Referitor la proba video prezentată de pârâtă, urmare a vizualizării acesteia în cadrul ședinței de judecată, instanța constată că înregistrarea surprinde imagini în care o persoană de gen feminin indică mai multe presupuse neconformități la sistemul de încălzire dintr-o locuință, inclusiv scurgeri de apă și deficiențe de ordin tehnic ale instalației. Instanța reține însă că înregistrarea, prin conținutul ei, nu conține niciun element din care să rezulte identitatea persoanei care a executat lucrările, împrejurarea că acestea au fost efectuate anume de către reclamant, ori faptul că imobilul filmat este cel al pârâtei situat în satul Inești. Fiind realizată de o terță persoană (mama pârâtei) și nefiind coroborată cu alte mijloace de probă obiective cum ar fi o expertiză tehnică, proces-verbal de constatare a stării lucrărilor, declarații ale unor terți dezinteresați sau orice alt înscris care să lege în mod cert persoana reclamantului de lucrările surprinse în imagini,

instanța apreciază, potrivit art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, că această probă, deși demonstrează existența unor deficiențe reale la un sistem de încălzire, nu are, prin ea însăși, forța probantă necesară pentru a stabili, cu gradul de certitudine cerut în materie civilă, faptul că aceste deficiențe sunt imputabile reclamantului.

45. Instanța reține, totodată, că pârâta însăși a recunoscut că nu deține toate bonurile fiscale și actele justificative ale pretinsului prejudiciu de aproximativ 22 000 lei, iar cele anexate la referință nu sunt însoțite de mijloace de probă din care să rezulte legătura de cauzalitate dintre aceste cheltuieli și lucrările pretins executate necorespunzător de reclamant. În lipsa unei expertize tehnice sau a unui alt mijloc de probă apt să stabilească atât existența, cât și întinderea prejudiciului, precum și raportul de cauzalitate cu conduita reclamantului, instanța constată că pârâta nu şi-a îndeplinit obligaţia procesuală ce-i revenea potrivit art. 118 din Codul de procedură civilă, condițiile certitudinii și lichidității creanței compensatorii nefiind întrunite nici din perspectiva probei video, nici din perspectiva conversației purtate prin aplicația „Viber", nici din perspectiva înscrisurilor prezentate.
46. Instanța subliniază că respingerea excepției compensării, pentru lipsa caracterului cert și lichid al pretinsei creanțe a pârâtei, nu echivalează cu o statuare asupra inexistenței prejudiciului invocat de aceasta și nu înlătură dreptul pârâtei de aşi valorifica, pe cale separată, eventualele pretenții decurgând din executarea necorespunzătoare a lucrărilor de instalare a sistemului de încălzire, în măsura în care apreciază că sunt întrunite condițiile unei atare acțiuni. Instanța reține că pârâta nu a formulat, în prezenta cauză, cerere reconvențională având ca obiect repararea prejudiciului pretins, limitându-se a invoca stingerea prin compensare drept mijloc de apărare împotriva pretenției principale, astfel încât instanța nu este învestită să se pronunțe, prin prezenta hotărâre, asupra existenței sau întinderii unui atare prejudiciu, ci exclusiv asupra temeiniciei excepției de compensare opuse pretenției de restituire a împrumutului.
47. Referitor la pretinsa înțelegere privind compensarea sumei împrumutate cu prejudiciul invocat, instanța reține suplimentar că niciun înscris subsecvent (act adițional, tranzacție, notă de compensare) nu a fost prezentat instanței, iar conversația invocată de pârâtă, analizată la pct. 41, 42 de mai sus, nu conține exprimarea neechivocă a unui acord de compensare, ci cel mult mențiuni echivoce, insuficiente pentru a proba, potrivit art. 130 din Codul de procedură civilă, întrunirea unui consimțământ valabil exprimat în sensul art. 974 din Codul civil. Simpla afirmație a pârâtei, necoroborată cu alte probe, nu poate răsturna obligația de restituire asumată prin contractul de împrumut, consacrată de art. 1247 din Codul civil.
48. Prin urmare, instanța conchide că pârâta nu a dovedit, în condițiile art. 118 și art. 130 din Codul de procedură civilă, nici caracterul cert și lichid al pretinsei creanțe rezultate din executarea necorespunzătoare a lucrărilor, nici existența unui acord valabil de compensare, astfel încât excepția stingerii obligației prin compensare urmează a fi respinsă ca neîntemeiată. În consecință, obligația de restituire a sumei de 20 000 lei, asumată de pârâtă prin contractul de împrumut, subzistă integral, nefiind stinsă prin niciunul dintre modurile de stingere a obligațiilor reglementate de Codul civil.
49. Cu privire la cererea pârâtei de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei, instanța reține că, acțiunea reclamantului fiind admisă integral, iar referința pârâtei fiind respinsă ca neîntemeiată, nu sunt întrunite condițiile art. 94 din Codul de procedură civilă. Potrivit căruia instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut

procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată privind compensarea cheltuielilor de judecată, astfel această cerere a pârâtei urmează a fi respinsă.

50. În ceea ce privește cheltuielile de judecată solicitate de reclamant (taxa de stat, cheltuieli poștale, costul adeverinței privind înmatricularea mijlocului de transport, cheltuieli de asistență juridică), instanța reține că, potrivit art. 94 și art. 96 din Codul de procedură civilă, partea în favoarea căreia s-a pronunțat hotărârea are dreptul de a i se compensa, din contul părții adverse, toate cheltuielile suportate în legătură cu judecarea pricinii, în măsura în care acestea sunt confirmate prin acte justificative și sunt rezonabile prin raportare la complexitatea cauzei, motiv pentru care instanța le va încuviința în limitele dovedite documentar (f.d. 4,5, 11, 21,22).
51. Față de cele expuse, instanța, ajunge la concluzia că acțiunea civilă înaintată de Rotari Ion este întemeiată, dovedită prin probe pertinente, concludente şi admisibile, motiv pentru care urmează a fi admisă integral, iar obiecțiile pârâtei privind stingerea obligației prin compensare urmează a fi respinse ca neîntemeiate, fără a se prejudicia dreptul pârâtei de a-și valorifica pretinsul prejudiciu pe cale separată.
52. În conformitate cu prevederile art.909, art.916, art.918, art.1242, art.1247 CC RM, şi art.238-241 CPC instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată a lui Rotari Ion împotriva lui Negruță Alexandra, privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată.

A încasa de la Negruță Alexandra (c/p *****, domiciliată s. ***** r-nul *****) în beneficiul lui Rotari Ion (c/p*****, domiciliat or. ***** str.*****) suma datoriei în mărime de 20 000,00 (douăzeci mii) lei și cheltuielile judiciare în mărime de 6407,00 (șase mii patru sute șapte) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Nord în decurs de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Orhei sediul Teleneşti.

Președintele ședinței,
judecătorul **Gheorghe POPA**